

blem med Dansk Folkepartis generelle politik på EU-området.

Hvis nu fru Lone Dybkjær kom med et fornuftigt forslag på EU-området eller – hvis man kunne forestille sig det – på et andet område, så vil jeg da ikke afvise, at jeg ville stemme for det. Der ville jeg da ikke hive hele det radikale valgprogram frem og sige: Derfor kan jeg ikke stemme for det.

Derfor vil jeg bare gerne have, at fru Lone Dybkjær bekræfter, at man stemte imod at være imod oprindelseslandsprincippet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Morten Messerschmidt mente jeg, og jeg skal beklage over for hr. Rune Lund, at jeg kom til at tage noget af hans navn ind i denne sammenhæng. Det er jeg virkelig ulykkelig over, må jeg sige. Det skyldes måske min forkølelse, det kan jeg i hvert fald prøve at undskylde mig med. Men det er jeg ked af, det være sagt med det samme.

Til hr. Morten Messerschmidt vil jeg sige, at jeg synes, det er helt utroligt, at han kan blive ved med at fremføre det samme. Jeg har udtrykkeligt sagt, at der er dele af oprindelseslandsprincippet, vi har accepteret. Derfor kan vi da ikke stemme for, at man slet ikke må anvende det. Det er da logisk.

Det vil hr. Morten Messerschmidt så vende til, at vi er tilhængere af oprindelseslandsprincippet. Det er noget demagogisk, løgnagtigt sludder, vil jeg gerne sige. Jeg synes, det er groft, og jeg synes, det er en dårlig diskussion at have med hr. Morten Messerschmidt, for den behøver vi ikke. Der er sådan set nok af saglige ting at tage fat på, men det der behøver man ikke.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Da det nu har vist sig, at hr. Morten Messerschmidt er så lille en mand, at han ikke vil æde sine ord i sig, selv om de er løgnagtige, så vil jeg godt citere fra Folketingets forhandlinger 2004-05, anden samling, torsdag den 2. juni 2005, hvad vores ordfører – det var den dag ikke mig, men hr. Ole Sohn – startede med at sige til Dansk Folkepartis beslutningsforslag, og jeg citerer:

»For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg starte med at sige, at SF for halvandet år siden besluttede at iværksætte en strategi mod det servicedirektiv, som blev fremsat i sin oprindelige form for halvandet år siden, for vi kan se den fare, der ligger i at gå over til oprindelseslandsprincippet.«

Altså et klart indlæg imod Bolkesteindirektivet.

Så til det, vi står med i dag, som jo er et væsentlig anderledes direktivforslag. Der må jeg sige, at det er klart bedre end det gamle direktiv, og jeg synes, at der er grund til at glæde sig over, at de mange kræfter i Danmark, inklusive os selv i al ubeskedenhed, og i resten af Europa, som har kæmpet imod Bolkesteindirektivet, faktisk har fået ændret det direktiv.

Hermed siger jeg ikke, at alt er rosenrødt og godt, men det er klart, at det er blevet ændret væsentligt. Jeg synes, vi skal glæde os over, at de folkelige kræfter faktisk har den kraft til det, og at Europa-Parlamentet også er gået ind i det her, og at det faktisk er lykkedes at ændre direktivet.

Kl. 19.10

Forslaget, som det ligger nu, er meget nyt og meget anderledes end Bolkesteindirektivet. Vi fik det den 4. april lige inden påske, vi har det ikke på dansk endnu, vi har ikke set høringssvarene, og der er utrolig mange ting, som det ville være uklogt at stå og udtale sig særlig skræksikert om i dag.

Men vi kan da i hvert tilfælde sige, at oprindelseslandsprincippet er ude, og det er så erstatet af et andet princip, nemlig friheden til at levere tjenesteydelser. Arbejdsmarkedsforhold er ikke længere med, og anvendelsesområdet er indskrænket.

Vi havde gerne set, og det har vi arbejdet for hele tiden, at det, der hedder tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, helt var blevet udtaget fra direktivet. Det havde vi gerne set. Sådan er det ikke blevet. Men sådan som vi læser direktivteksten, som den ligger nu, så forekommer det rimelig klart, at det er medlemslandene selv, der inden for rammerne af traktaten selvfølgelig definerer, hvilke tjenesteydelser der er af almen økonomisk interesse, og at det er landene selv, der beslutter, hvordan de skal finansieres, hvordan de skal organiseres, og hvilke krav de skal være underlagt. Det er et fremskridt.

Men jeg vil også sige, at der er en del uklarheder i direktivet, og vi vil selvfølgelig arbejde for at få afdækket de uklarheder, så vi står med et